

Výprava na Bradlo (9.10. 2021)

Po dlouhých dvanácti dnech bez výpravy, jsme se vydali na jednodeňku na Bradlo. Na nádraží jsme se sešli v následující sestavě – Řízek, Pája, Šoty, Tade, Prokop, Kája (Mozi), Shrek, Sam, Jonáš, Pája F., Hrášek, Sam S., Péťa, Vojta, Štěpán, nováček Pája, Ondra a Honza, Hrášek, Kuba a já.

Na nádraží jsme si vyměnili nevraživé pohledy se našimi rivaly z oddílu Sedmička a vydali se na nástupiště. Vlak ještě ani nevyjel a už měl zpoždění (klasické české dráhy). Ve vlaku jsme samo sebou zabrali nejlepší místa, takže když tam přistoupil jiný oddíl, musela většina jeho členů a členek postávat. Holt, kdo dřív přijde...

V Libině samo sebou někteří naši členové požadovali návštěvu samoobsluhy, ale zkuste o víkendu najít nějakou otevřenou (ke spokojenosti vedení). Poté jsme se vydali na kopec, ze kterého byly nádherné panoramatické výhledy – určitě se nezapomeňte podívat na fotky.

Chvilí po vstupu do lesa nad kopcem jsme opět zastavili, tentokrát abychom oficiálně zahájili výpravu a vysvětlili hru, kterou jsme se hráli po celou dobu výpravy. Jmenuje se bomba. Pravidla jsou jednoduchá – každý člen oddílu může jednou za výpravu zařvat „BOMBAAAA!!“, vzápětí si musí všichni co nejdříve dřepnout. Ten, kdo si dřepne jako poslední musí nést batoh tomu kdo zařval bombu až do chvíle, než bude vyhlášena bomba další. V průběhu výpravy všichni tuto příležitost využili. Někteří šťastlivci nesli cizí batohy jen pár metrů, ale pak tu byl například Kája, který nesl batoh minimálně půl kilometru, protože většina v té chvíli již svou možnost si zakřičet využila. Na konci výpravy Shrek bombu zafejkoval a za trest musel nést batohy všem (ověšený batohy vypadal jako vánoční stromeček). Celkem se divím, že to zvládl až na konec.

Na Bradle jsme všichni vyšli až na vrchol, kde jsme si udělali společnou fotku. O šiškovém náletu z vrcholku raději mluvit nebudeme. Dole v altánku jsme pak hráli kvíz vedený Kájou, ve kterém otázky jako „Kolik je hodin?“ nebo „Kolik má Babiš let?“ Zaskočily i ty nejnalejší. Klasicky peprné bylo vypočítávání věku vedoucích na výpravě, kdy jedna skupina odhadla průměrný věk na asi 45 let. Fakt díky hoši.

Následně jsme již vyrazili do cíle výpravy, Nové Hradečné, odkud jsme měli jet výlukovým autobusem a který jsme samozřejmě nestihli. Prostě když Ostnovec řekne, že někde bude o čtvrt, tak na místo srazu přijďte o třičtvrtě (pokud máte štěstí). Nicméně tentokrát naše nestihnutí autobusu mělo svůj důvod. Nějaký génius totiž výlukovou stanici autobusu umístil na druhý konec Nové Hradečné, asi dva kilometry od vlakové stanice, s čímž jsme skutečně nepočítali.

Cestou do Olomouce jsme sledovali výsledky voleb do PSPČR. Na nádraží v Uničově jsme udělali obrovskou tržbu automatu se sladkostmi a byli svědky rodinných hrotů mezi nějakou Kristýnou a její matkou. Myslím si, že jsme si všichni výpravu užili a děkujeme Řízkovi za její zorganizování.

Cedník